

εκκλησιά της Παναγίας που γιορτάζει στις 21 Νοεμβρίου. Είναι ναός σταυροειδής με τρούλο και έχει χτιστεί στα ερείπια μιας τρίκλιτης παλαιοχριστιανικής βασιλικής του 6ου αι. μ.Χ. Η παλαιά αυτή βυζαντινή εκκλησία ήταν, σε σύγκριση με άλλες παλαιοχριστιανικές, μικρή και οι διαστάσεις της δεν ξεπερνούσαν τα 11,5 μ. Χ 16 μ. Το δάπεδό της ήταν διακοσμημένο με ψηφιδωτό

από μαρμαροψηφίδες. Οι δυο πεσσοί που προβάλλουν στον βόρειο και τον νότιο τοίχο της σημερινής εκκλησίας προέρχονται από την βυζαντινή παλαιοχριστιανική βασιλική.

Ο ιδιαίτερα κομψός και καλαίσθητος ναός χρονολογείται στον 11ο αι. Την εποχή εκείνη φιλοτεχνήθηκε και το πρώτο στρώμα τοιχογραφιών, τμήματα του οποίου μπορείτε να παρατηρή-

σετε στη δυτική πλευρά της εκκλησίας. Η «Δέηση», για παράδειγμα, χρονολογείται από κείνη την εποχή. Αξίζει, όμως, να παρατηρήσετε τη συνέχεια της

λατρείας, όπως αποτυπώνεται στον τοιχογραφικό διάκοσμο. Υπάρχουν τέσσερα στρώματα τοιχογραφιών. Εκτός από τις παλιότερες (του 11ου αι.), υπάρχει το δεύτερο στρώμα (του 13ου αι) αλλά και το τρίτο και το τέταρτο (και τα δυο ζωγραφίστηκαν τον 14ο αι.). Μια επιγραφή, μάλιστα, δηλώνει ότι το τρίτο στρώμα τοιχογραφήθηκε κατά το έτος 1323 και ο αφιερωτής ονομαζόταν Μελισσουργός.

ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΛΜΥΡΟΥ

Στην παραλιακή ζώνη του Δήμου Γαζίου υπήρχαν πολλά μικρά μοναστήρια πριν από τον 15ο αι. Τα περισσότερα από αυτά ερημώθηκαν λόγω των πειρατικών επιδρομών που μάζιζαν τότε την Κρήτη. Διατηρήθηκαν τα μοναστήρια των Σαββαθιανών και του Αγ. Παντελεήμονα, που λειτουργούν ακόμη, αλλά και τα μοναστήρια που βρίσκονταν μέσα στο Φαράγγι του Αλμυρού. Σήμερα είναι έρημα, αλλά αξίζει να τα επισκεφτείτε. Λειτουργούσαν για πολλούς αιώνες και αποτελούσαν λατρευτικά κέντρα για ολόκληρη την περιοχή.

